

Kommunledningskontoret
Kommunfullmäktige

Datum:
2019-12-05

Diarienummer:
KSN-2019-2688

Handläggare:
John Hammar

Inlämnade motioner den 9 december 2019

Förslag till beslut

Kommunfullmäktige beslutar

1. **att** överlämna motionerna till kommunstyrelsen för beredning.

Ärendet

En motion får väckas av en eller flera ledamöter vid fullmäktigesammanträde eller genom inlämnande till kommunledningskontoret mellan sammanträdena.

En ersättare får väcka motion endast vid sammanträde då ersättaren tjänstgör som ledamot.

Motionen ska vara skriftlig och undertecknad av motionären/-erna. Frågor av olika slag får inte tas in i en och samma motion.

Inlämnade motioner:

- Motion om partnerskap med RFSL från Stina Jansson (FI) med flera.
- Motion om att inrätta en haverikommission mot mäns våld mot kvinnor från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)
- Motion om barns utsatthet för våld i hemmet från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)
- Motion om kunskapscenter mot rasism från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)
- Motion om att minska utnyttjandet av personer i prostitution och människohandel från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)
- Motion om att stärka huskuraget från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)
- Motion om våldet går inte i pension från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)

- Motion om sexistisk och rasistisk reklam från Lovisa Johansson (FI) och Stina Jansson (FI)
- Motion om att ta fram en etisk standard för bostadsaktörer från Tobias Smedberg (V) och Ingela Ekrelius (V)
- Motion om att utreda trångboddhet och osäkra boendeformer i Uppsala kommun från Magne Björlund (V) med flera
- Motion om sänkt hastighet på väg 654 från David Perez (SD)
- Motion om neutral klädkod för kommunalt anställda från Simon Alm (SD).

Motion: Partnerskap med RFSL Uppsala

Uppsala kommun har under de senaste åren haft ett nära samarbete med RFSL Uppsala. Samarbetet har innefattat flera träffar kopplade till kommunens satsningar på hbtqi-utbildningar och generella satsningar för att stärka hbtqi-arbetet i kommunen.

RFSL Uppsala har under våren och sommaren 2019 aktivt sökt upp Uppsalas kommunpolitiker för att informera om föreningens bristande resurser. För att kunna fortsätta sin viktiga verksamhet har föreningen tryckt på att de behöver ett IOP med kommunen som säkerhetsställer långsiktig finansiering av bland annat kanslipersonal, hyra och ordförandearvodering. Ett IOP skulle även definiera gemensamma åtaganden kring vilken verksamhet som ska bedrivas, hur vi tillsammans kan ansvara för ett årligt genomförande av Uppsala pride samt annan kommunal samverkan, utbildningssamverkan och social verksamhet i kommunen.

Samverkansavtal mellan RFSL och kommuner och regioner har redan genomförts runt om i Sverige. Ett exempel är Västra Götalandsregionen och RFSL Sjuhärad som tillsammans tecknat ett avtal för att lösa problemet med den bristande undervisningen i regionen. RFSL Uppsala har i början av september mejlat ut detta samverkansavtal till flertalet kommunpolitiker som ett exempel på hur ett samverkansavtal kan se ut i praktiken.

Uppsala kommun ska vara en kommun som är ledande i hbtqi-frågor. För att vara det behöver vi RFSL Uppsala och deras långa engagemang, kunskap och kompetens inom ämnet. I September 2019 gick över 2500 personer i Pride-tåget i Uppsala. Det är fler än någonsin tidigare. Vi vill säkerställa att den pridedfestivalen inte blir stadens sista. Vi vill säkerställa att RFSL Uppsala ges förutsättningar att verka och växa i Uppsala kommun.

Med anledning av detta yrkar vi:

- att Uppsala kommun tecknar ett långsiktigt samverkansavtal med RFSL Uppsala
- att långsiktigt stöd ges till RFSL Uppsalas verksamhet där kostnad för grundverksamhet, kanslipersonal, ordförandearvode och hyra innefattas

Stina Jansson (F!)

Lovisa Johansson (F!)

Charlie Strängberg (F!)

Inrätta en haverikommission mot mäns våld mot kvinnor

Under det senaste året har antalet kvinnor som mördats av en närstående ökat lavinartat. Under år 2018 mördades 22 kvinnor av en man de var eller varit i en relation med. Jämfört med år 2017 är det 15 fler fall av dödligt våld i en parrelation, och även en större andel av det dödliga våldet totalt. Det är en tydlig signal om att samhällets ansträngningar är otillräckliga.

Varje kvinna som dör till följd av våldet är ett samhälleligt misslyckande. Kvinnor som dödas av en man de har eller har haft en relation till har ofta sökt samhällets hjälp på ett eller annat sätt.

Precis som utredningar tillsätts när det förekommer större olyckor inom exempelvis vägtrafiken, bränder, ras och farliga utsläpp med mera borde samhället ta ett helhetsansvar för att stoppa att kvinnor årligen dör av våld i nära relationer. Det räcker inte med att enskilda gärningspersoner i bästa fall döms i domstol, utan samhället som helhet måste agera för att förebygga våldet.

Feministiskt initiativ vill att Uppsala kommun inför en haverikommission med uppdrag att förebygga, utreda och föreslå förbättringar för att stoppa mäns våld mot kvinnor. En haverikommission behövs för att se hur samverkan mellan polis, socialtjänst, sjukvård och andra samhällsinsatser fungerar och vilka insatser som behövs för kvinnor som är utsatta för hot, våld och trakasserier.

Haverikommissionen behöver ta ett helhetsgrepp när det gäller våldsutsatta kvinnors livssituation, tillgång till bostad i kommunen och möjligheter att fortsätta leva sitt liv utan fortsatta trakasserier.

Med anledning av detta yrkar vi

- Att inrätta en haverikommission för att utreda det dödliga våldet mot kvinnor.

Lovisa Johansson (F!)

Stina Jansson (F!)

Motion: Barns utsatthet för våld i hemmet

Vart tionde barn i Sverige uppskattas uppleva våld i hemmet och vart tjugonde barn upplever detta våld ofta. Män står också för majoriteten av det direkta våldet mot barn, inte minst vad gäller det grova våldet. Statistiskt finns även ett starkt samband för barn mellan att uppleva en pappas våld mot en mamma och att själv utsättas för direkt våld och sexuella övergrepp.

Våldsamma mäns tillgång till sina barn är en viktig anledning till att våldet kan fortsätta, även efter en separation. Ibland står en förälder inför valet mellan att skydda sina barn från risken för fortsatt våld vid umgänge, och att riskera att betala vite och att bli av med vårdnaden om umgänget inte kan komma till stånd för att barnet vägrar eller av annan anledning. Det är väl belagt i forskning att påtvingat umgänge med en förälder som barnet upplever som föröware försvårar för barnet att tillgodogöra sig behandling. Socialtjänstens barnvårdsutredare är en särskilt belastad grupp, där personalomsättning ofta försvårar både för de anställda och för brukare att få kontinuitet. Samtidigt vet vi att kontinuitet kan vara särskilt viktigt för att bygga förtroenden med barn i utsatthet.

Avgörande för att barnen ska kunna läka psykiskt är att våldet, hoten och rädslan för ytterligare våld får ett slut. Barn ska ses som brottsutsatta. Därutöver behövs ett ökat samarbete mellan berörda myndigheter såsom socialtjänsten, familjerätten, kvinnojourer, brottsofferjouren, polisen, psykiatri och målsägandebiträden. Metoder måste bygga på aktuell forskning och utarbetas i samarbete med relevanta organisationer, så att de som samverkar för att skydda våldsutsatta har gemensam teoretisk grund och inte motarbetar varandra.

Med anledning av detta yrkar vi:

- Att det ska inte vara möjligt att tvinga barn över 7 år till boende hos eller kontakt med en förälder mot barnets uttryckliga vilja, oavsett om brott har styrkts eller inte.
- Att umgängesarrangemang med en våldsam förälder som barnet ändå vill ha kontakt med ordnas på ett sätt som är säkert för den våldsutsatta och barnet. Endast kvalificerad personal med våldskompetens ska då tjänstgöra.
- Att samarbetet mellan socialtjänsten och barn- och ungdomspsykiatri förbättras med särskild inriktning på barn som bevittnat eller utsatts för våld i familjen.

Lovisa Johansson (F!)

Stina Jansson (F!)

Motion: Kunskapscenter mot rasism

Kränkningar och hatbrott med rasistiska motiv är ett allvarligt säkerhetshot och ursprung till lidande i vår samtid. Ett sätt att utveckla Sverige till öppet land som respekterar allas lika värde är att uppmärksamma historiska och nutida övergrepp. Ett museum och center över rasismens historia och nutid i Uppsala och Sverige är ett steg i den riktningen.

I Sverige finns en lång historia av att skilja på invånare efter föreställningar av ras, ursprung, etnicitet och religion - en tradition där Uppsala på har stått i centrum.

Historiebeskrivningen formar dagens samhälle. Fler kan inse Uppsalas historiska börd - och nutida ansvar i avkoloniseringen - genom att kunskaper sprids om Uppsalas koloniala historia. Lärdomar som kan dras från historien kan motverka fortsatt reproduktion av rasism.

Många ser det rasistiska arvet i Tyskland eller USA, men har inte kunskap om motsvarande arv i Sverige. I Uppsala grundades 1922 Statens institut för rasbiologi, Rasbiologiska institutet. Syftet var att kategorisera människor utifrån föreställningar om ras, dra paralleller mellan utseende till olika beteenden. På det sättet skulle föreställningen om den vita rasens överlägsenhet stärkas och befästas. Övriga människor skulle framställas som till exempel brottsliga, samt associeras till andra beteenden som skulle sänka synen på dessa människors värde. Rasistiska idéer låg till grund för studier som saknade vetenskapligt värde, och vars syfte egentligen var att stärka uppfattningen om åtskillnaden mellan olika raser och avhumanisera personer som inte ansågs höra till den vita rasen.

Även om Rasbiologiska institutet var fristående var banden till Uppsala universitet starka. De rasbiologiska tankegångarna har föregångare ända tillbaka hos Carl von Linné, en person som ofta okritiskt hyllas som en viktig representant för Uppsala. Samer är en av de grupper som utsattes för kränkande övergrepp vid Rasbiologiska institutet. Även andra nationella minoriteter som judar och romer finns representerade bland de som Uppsala begick övergrepp mot. Fortfarande finns ett omfattande och arkivmaterial från institutet kvar i universitetets ägo.

Även idag är kränkningar och hatbrott med rasistiska motiv är ett omfattande säkerhetshot och orsak till stort lidande. Ett nutida exempel på övergrepp från det offentliga har synts bland annat genom polisens register över romer.

Feministiskt initiativ vill skapa en mötesplats som med mänskliga rättigheter och antirasism som grund som belyser det koloniala arvet i Uppsala och Sverige, med bakgrund i Rasbiologiska institutets

verksamhet. Detta skulle göras i samverkan med Uppsala universitets *Centrum för mångvetenskaplig forskning om rasism*.

Ett kunskapscenter mot rasism - med ett museum, kulturcentrum och mötesplats för att motverka reproduktion av rasism - skulle fungera som ett kunskapscentrum för att öka förståelsen för rasismens historia och nutid. Kunskapscentret skulle fungera som en resurs för allmänheten, utbildningsväsendet och olika organisationer..

Representanter för intresseorganisationer som idag företräder grupper som utsattes för Rasbiologiska institutets övergrepp och liknande forskning ska ha avgörande inflytande över ett sådant centrets utformning, och efterlevande ska ha vetorätt över behandling av arkivmaterial.

Låt Uppsala visa vägen för resten av Sverige: för upprättelse och avkolonisering, och för mänskliga rättigheter.

Med anledning av ovanstående yrkar vi att:

- Inrätta ett kunskapscenter mot rasism över det Rasbiologiska institutet i Uppsala.
- Kunskapscentret ska inkludera ett museum, kulturcentrum och mötesplats för att motverka reproduktion av rasism.
- Representanter för organisationer som idag företräder grupper som utsattes för Rasbiologiska institutets och liknande organisationers övergrepp ska ha avgörande inflytande över utformningen av kunskapscentret.
- Sträva mot samverkan med Uppsala universitets *Centrum för mångvetenskaplig forskning om rasism* i utformningen av kunskapscentret.
- Efterlevande ska ha vetorätt över behandling av arkivmaterial.

Lovisa Johansson (F!)

Stina Jansson (F!)

Motion: Minska utnyttjandet av personer i prostitution och människohandel

Utnyttjandet av kvinnor, flickor och pojkar för sexuella ändamål har ökat de senaste åren. Det finns ingenting som tyder på att utnyttjandet och våldet minskar. Utnyttjandet av personer i prostitution och människohandel för sexuella ändamål är en form av våld och ett brott mot de mänskliga rättigheterna. Arbetet för att minska utnyttjandet av personer i prostitutionen måste tydligare inriktas på att minska efterfrågan och att kraftfullt avvisa idén om mäns rätt att konsumera och exploatera kvinnors, tjejers, pojkars, transpersoners och andra mäns kroppar.

Vi vill se en kommun där män inte utnyttjar människor i sexuellt syfte. Där ingen av ekonomiska eller andra orsaker tvingas till prostitution. Där myndigheter har kompetens och resurser att hjälpa och bemöta utsatta personer, samt som aktivt arbetar för att motverka förekomsten av utnyttjande och exploateringen av personer för sexuella ändamål. För att kunna ändra idén om mäns rätt till att konsumera och exploatera andras kroppar behöver kommunen arbeta aktivt med utbildning kring maskulinitetsnormer samt jämställdhet och mänskliga rättigheter i praktiken. Kommunen behöver ta ansvar för ökad medvetenhet, kunskap och samordning kring personer som är i prostitution och upprätta tydliga handlingsplaner kring stöd och skydd. Målet måste vara att stödja och skydda människor som utnyttjas för sexuella ändamål och minska efterfrågan.

Med anledning av detta yrkar vi att:

- Utarbeta en handlingsplan som riktar in sig på att stödja och skydda människor som utnyttjas för sexuella ändamål, att minska efterfrågan av att utnyttja andra människor för sexuella ändamål och kraftigt avvisa idén om mäns rätt att konsumera och exploatera kvinnors, tjejers, pojkars, transpersoners och andra mäns kroppar.
- Personal inom kommunens pedagogiska verksamhet och socialtjänst kompetensutbildas kring maskulinitetsnormer samt jämställdhet och mänskliga rättigheter
- Säkra att ingen utsatt möts av oförståelse och okunskap eller för kränkningar och våld av de kontakter med kommunen som ska ge dem stöd och hjälp.
- Personal inom kommunens socialtjänst ska ha kunskap kring komplexiteten runt utsattheten och bakomliggande orsaker till att personer riskerar att hamna eller utnyttjas i prostitution eller återfalla till prostitution.
- Utredda möjligheten till skuldsanering för personer som riskerar att av ekonomiska skäl drivas till prostitution.
- Uppsala kommun ska ha regelbundna informationskampanjer för att öka förståelsen och ställningstagande om sexindustrins skadliga verkningar

Lovisa Johansson (F!)

Stina Jansson (F!)

Motion: Stärk huskuraget

Under 2018 dödades 26 personer av sin nuvarande eller tidigare partner. 22 av dessa var kvinnor. Samma år anmäldes omkring 16 000 misshandelsbrott i Sverige där gärningspersonen var i nära relation med offret. Våld i nära relation är ett klassat folkhälsoproblem både nationellt och internationellt.

Nästan alla våldsbrott begås av män. 85 procent av de som misstänks för misshandel mot kvinnor är män, enligt Brottsförebyggande rådet. Således är det ett patriarkalt uttryck, en politisk fråga och något vi som politiker har ansvar att arbeta för att stoppa.

Berättelserna om kvinnor som har sökt hjälp, och sedan dödats, är tyvärr många. Fysiskt våld föregås oftast av psykiskt våld. Våld i nära relationer inbegriper allt från psykiskt våld, hot om våld till fysiskt och dödligt våld. Allt psykiskt våld leder inte till fysiskt våld, men allt våld skadar. Vi måste behandla all våld som akut.

Huskurage är ett initiativ som bildades utifrån idén om att våld i nära relationer går att förhindra genom att få grannar att reagera. Huskurage bildar en rutin för hur grannar ska agera vid oro för våld i nära relation. Idag har metoden implementerats i många kommuner och av många stora fastigheter. Målet är att förhindra våld i nära relationer, exempelvis genom att fler ringer på hos grannen och frågar hur det står till, eller bara ringer på och går därifrån. Huskurage manar också till att kontakta polisen vid en hotfull eller akut situation.

Civilkuraget måste stärkas i praktiken. Därför behövs fler insatser för att fler ska agera.

Med anledning av detta yrkar vi:

- Att utöka konceptet Huskurage till fler delar av Uppsala
- Att utreda vilka nya insatser som kan göras för att fler boende ska reagera när de misstänker att det förekommer våld i nära relation.

Lovisa Johansson (F!)

Stina Jansson (F!)

Motion: Våldet går inte i pension

Sexuellt våld och våld i nära relationer upphör inte när vi blir äldre. Äldre människor är inte en homogen grupp, men något som är gemensamt för gruppen är att vi med hög ålder blir mer beroende av anhöriga och vårdpersonal, och mer isolerade från det övriga samhället. Våldet kan då bli svårare att upptäcka, och vi är mer sårbara för att bli utsatta för våld när vi befinner oss i en beroendesituation till andra.

Länsstyrelsen Uppsala Län har tillsammans med Diakonistiftelsen Samariterhemmet 2018-2019 anordnat två utbildningsdagar med namnet “#metoo65+ - Våldet går inte i pension”. Utbildningsdagarna har behandlat sexuellt våld och våld i nära relationer hos människor över 65 år, samt hur våld kan upptäckas och förebyggas. Något som särskilt lyftes var hur kommunens medarbetare inom vård och omsorg har en unik möjlighet att både upptäcka sexuellt våld och våld i nära relationer.

Äldreomsorgen tillhör en av de enheter där frågor om våld ställs mer sällan än någon annanstans. Screening, alltså att rutinemässigt ställa frågor om våld, har visat sig ha en hög effekt för att upptäcka våld i nära relationer. Äldreomsorgen har där en unik möjlighet till att upptäcka våld då vi ofta möter brukare i hemmet, då vi arbetar nära brukare, och då det ofta förekommer årligt återkommande utvärderingssamtal med brukarna. Ändå saknas både rutiner och handlingsplaner för att upptäcka och förebygga våld mot äldre.

Med anledning av detta yrkar vi att:

- Utredda hur kommunens vårdpersonal kan kompetensutbildas i att upptäcka våld och dess olika uttryck.
- Uppdra åt äldrenämnden att införa rutiner för misstanke och upptäckande av våld mot och våld i nära relationer hos kommunens brukare av äldreomsorgen.
- Uppdra åt äldrenämnden att utreda hur screening-processer inom äldrevården på bästa sätt kan användas för att upptäcka våld och våld i nära relationer.

Stina Jansson (F!)

Lovisa Johansson (F!)

Motion: Sexistisk och rasistisk reklam

Feministiskt initiativ vill aktivt motverka sexualisering av offentliga rum och utmana stereotypa föreställningar om kön. Genom ett sexistiskt bildspråk i media och reklam legitimeras och befasts könsnormer och maktordningar i samhället. Att kvinnor i högre utsträckning än män avbildas som sexualiserade objekt ska förstås som ett demokratiproblem.

Idag lever vi i ett samhälle där kvinnors kroppar visas upp som objekt i medier och på bästa reklamplats. Den sexualiserade reklamen som finns på många offentliga platser i kommunen riskerar att leda till hat, sexualiserat hot och våldshandlingar. Det gör också att gamla och unkna föreställningar om kön, makt, sexualitet och våld behålls.

Rädslan för våldtäkt begränsar många vardag och inskränker deras rörelsefrihet i det offentliga rummet, och är på så sätt ett demokratiproblem. Det handlar om främst kvinnors och HBTQ personers skilda handlingsutrymme och frihet: en grupp människor som hindras att fullt ut ta del i samhället, eftersom de riskerar att utsättas för våld.

Det offentliga rummet måste vara en trygg plats där alla kommunens invånare ska kunna vistas utan att känna obehag på grund av de sexualiserade bilder som många gånger nu visas upp på stora reklampelare runt om i Uppsala. Feministiskt initiativ anser att kommunen därför måste arbeta med att utmana förlegade värderingar och arbeta för att motverka de föreställningar som ligger till grund för våldtäkter och sexuella övergrepp.

Med anledning av detta yrkar vi:

- Införa ett förbud mot könsdiskriminerande, sexistisk och rasistisk reklam i offentlig miljö på de reklampelare Uppsala kommun kan styra över.

Lovisa Johansson (F!)

Stina Jansson (F!)

Utred trångboddhet och osäkra boendeformer i Uppsala kommun

Uppsala kommun saknar fortfarande fakta om förekomsten av trångboddhet och osäkra boendeformer i kommunen. Det medgav kommunstyrelsens ordförande Erik Pelling i en interpellationsdebatt i kommunfullmäktige den 25 mars 2019. "Vi skulle må bra av att ha lite mer fakta," sa Erik Pelling i den debatten, som initierades av Vänsterpartiet. Lite mer fakta har nu kommit fram genom forskningsprojektet Decode men siffrorna är fortfarande grova och berättar inte mycket om vilka det är som lever i trångboddhet eller osäkra boendeformer och därför behöver analysunderlaget utvecklas för att ge tillräcklig kunskap kring möjliga lösningar och effektiva åtgärder.

Vi tycker det är bra att kommunen nu tagit ett steg fram med en behovs- och marknadsanalys inför framtagandet av kommande bostadsförsörjningsprogram, men fortfarande är lägesbilden grovt huggen, utgår främst från en enstaka nivå av trångboddhetsnormer och en djupare granskning av problematiken kan ge en mer detaljerad bild av trångboddheten och dess effekter. Vi vill komplettera det vi känner till idag med en bättre bild. Enligt färskta siffror kan så många som 12 000 barn ha en osäker boendesituation – men vi vet inte exakt. 14 000 hushåll flaggas för en osäker boendesituation – att boendet är för trångt, för dyrt, eller både och, eller att man flyttar runt. Men vill vi veta mer om hur läget ser ut för 14 procent av Uppsalas hushåll som flaggats i forskningsprojektet (Decode nov 2019) behövs det en kartläggning.

Kommunens sociala kompass kan ge en grundstomme i arbetet, och kompletteras med information om boendesituationen. Fler sätt att kartlägga trångboddheten utöver de som just nu finns till hands kan och bör utredas.

Med bakgrund av ovanstående yrkar Vänsterpartiet på

att kommunstyrelsen ges i uppdrag att genomföra en fördjupad kartläggning av förekomsten av trångboddhet och osäkra boendeformer i Uppsala kommun

Magne Björklund, Ingela Ekrelius, Tobias Smedberg (V)

Ta fram en etisk standard för bostadsaktörer

De senaste årens ökande bostadsbrist i Uppsala har inneburit att alltfler oseriösa fastighetsvärdar sett chansen att tjäna snabba pengar på att tillhandahålla bostäder som inte når upp till den säkerhet och kvalitet som hyresgäster har rätt att vänta sig.

Många av de lagstadgade verktyg som kommunerna tidigare har haft för att ingripa mot oseriösa värdar har tyvärr tagits bort. Uppsala kommun bör uppvakta regeringen om att återinföra förvärvslagen som ger kommunen rätt att förhindra oseriösa fastighetsvärdar att skaffa sig fler fastigheter. Kommunen bör även se över sina nuvarande möjligheter att kraftfullt ingripa mot oseriösa fastighetsvärdar och säkerställa att markanvisningspolicyn tydligt visar att kommunen inte accepterar att hyresgästernas säkerhet och välmående sätts på spel. Varje markanvisning måste föregås av en noggrann kvalitetssäkring av byggherrens förvaltningshistoria.

Genom att ta fram en etisk standard för bostadsaktörer som agerar i kommunen får vi ett verktyg mot oseriösa aktörer. Kommunen bör även utöka de verktygen vi har till hands mot oseriösa aktörer genom att exempelvis: se över möjligheter för berörda nämnder att ingripa mot oseriösa fastighetsvärdar, i samband med Mark- och exploateringsutskottet ta fram en process för kvalitetssäkring av varje förvaltare innan markanvisning ges och att ta fram förslag till en reviderad markanvisningspolicy som tydligt anger att oseriösa fastighetsförvaltare inte erbjuds nya markanvisningar.

För att Uppsala kommun ska kunna garantera ett tryggt och säkert boende för alla måste vi komma tillrätta med oseriösa bostadsaktörer. Slumvärdar ska inte ha någon plats i Uppsala kommun.

Med anledning av ovanstående yrkar Vänsterpartiet på

att kommunstyrelsen ges i uppdrag att ta fram en etisk standard för bostadsaktörer i Uppsala kommun

att kommunstyrelsen ges i uppdrag att i samband med berörda nämnder och utskott se över vilka verktyg kommunen har eller bör ta fram för att förhindra oseriösa bostadsaktörers etablering i kommunen

Tobias Smedberg (v)

Ingela Ekreljus (v)

Motion om hastighets­sänkning på väg 654

Väg 654 som går mellan Lagga-Marielund har idag en hastighetsbegränsning som varierar mellan 70-50 km/h beroende på hur pass tätbebyggt det är längst sträckan. I den tätbebyggda delen strax från påfarten till länsväg 282 och cirka 400 meter mot Lagga-Marielund har vägen en hastighetsbegränsning på 50km/h, det är flertalet utfarter från flera olika bostadsfastigheter till väg 654 på den nämnda distansen.

Från dessa utfarter är sikten ganska skymd och kommer tvärt för den som färdas på väg 654, vilket ger en ökad risk för trafikolyckor att inträffa. Framförallt under årstiderna höst och vinter då det är stor risk för halka. Ur säkerhetsperspektiv så bör vägens hastighetsbegränsning sänkas till 40 km/h. Det bör även monteras upp tilläggstavlor som uppmärksammar trafikanterna att utfarter kommer i ganska skymd sikt, till exempel med texten ”varning utfarter” för trafikanterna i båda köriktningarna på väg 654. Trafikverket ansvarar för väg 654, men kommunen kan tillskriva trafikverket om eventuella åtgärder.

Med anledning av ovanstående yrkar Sverigedemokraterna:

- att tillskriva Trafikverket och/eller Länsstyrelsen att se över hastighetsbegränsningen
- att tillskriva Trafikverket och eller Länsstyrelsen att se över möjligheten för tilläggstavlor som informerar om utfarter

UPPSALA den 2019-11-18

David Perez
Ledamot (SD)

Motion om att införa neutral klädkod för kommunalt anställda

Sverige har sedan 1950-talet haft en lag för religionsfrihet som för oss Sverigedemokrater är en viktig lag. Man är fri att utöva sin religion dock inte var, när och hur som helst. En annan viktig del i religionsfriheten är att man som individ har rätt att vara fri från religion i samhället.

EU domstolen beslutade att arbetsgivaren har rätt att kräva neutral klädsel på arbetsplatsen i mars 2017. Förutsatt att arbetsgivaren har en allmän ordningsregel, om det inte finns en sådan allmän klädkod måste arbetsgivaren kunna hänvisa till särskilda yrkeskrav för att kunna införa ett förbud mot att anställda bär synliga religiösa symboler. Det innebär att arbetsgivaren har rätt att förbjuda kläder som har politiska, filosofiska eller religiösa symboler under tiden som arbetstagaren är i tjänst utan att diskriminera någon specifik målgrupp under förutsättning det gäller för alla.

Detta domstolsbeslut gör det möjligt för Uppsala kommun att minska risken för politiska, kulturella och religiösa konflikter. Då Uppsala kommuns befolkning kommer från så många olika länder och kulturer, så är det viktigt att Uppsala kommun genom en klädkod framstår som politiskt och religiöst neutralt. Det är dock viktigt att inte gå till överdrift eftersom det råder stor skillnad på ett smycke som halsband gentemot klädesplagg. Ett halsband går att bära diskret under arbetskläderna medan klädesplagg är betydligt mer synligt. Dessutom finns det symboler som upprör mer än andra och målet måste oavsett vara att anställda inom kommunen har en välkomnande inställning till sina invånare när de kommer i kontakt med någon av de verksamheter som kommunen ansvarar för.

Exempel på verksamheter där det är extra viktigt att införa neutral klädkod för personal är inom skolan och omsorgen eftersom det är verksamheter som de flesta av medborgarna har eller kommer att ta del av under sin livstid.

Motionens förslag ska inte sammanblandas med allmän klädkod för invånare, utan är strikt endast inriktat på hur personalen klär sig för att bemötandet ska bli fullgott. Det är viktigt att Uppsala kommun har en genomtänkt och enhetlig linje för sina anställda i verksamheterna. Alla som jobbar inom kommunens verksamheter bör ha en neutral klädsel som klädkod.

<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6651374>

Med anledning av ovanstående yrkar Sverigedemokraterna:

- att kommunfullmäktige/ fullmäktige ger kommunstyrelsen i uppdrag att utreda och därefter införa en policy för neutral personalklädkod som innefattar ett generellt förbud mot religiös och politisk klädsel i Uppsala kommuns verksamheter

Uppsala den 18 november 2019

Simon Alm
Gruppledare (SD)